

○ คำสั่ง

(ต. ๒๑)

คำร้องที่ ๓๑๑/๒๕๔๗
คำสั่งที่ ๔๗/๒๕๔๘

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลปกครองสูงสุด

วันที่ ๒ เดือน มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๔๘

นายยงยศ อติเรกสาร ที่ ๑
นายสมบุญ วงษ์น้อยศรี ที่ ๒
นายชนพล บัวดี ที่ ๓
นายบุญรอด ดวงดี ที่ ๔
นายสมบัติ สมยา ที่ ๕
นายอรรถชัย กาหลย์ทอง ที่ ๖
นายสมาน โพธิพรหม ที่ ๗
นายคำ ด้วงอำไพ ที่ ๘
นายสมบุญ บัวดี ที่ ๙
นายศรีบุญญา เสนกระจ่าย ที่ ๑๐
นายประดิษฐ์ มณีศิริ ที่ ๑๑
นายสมจิตต์ ด้วงพุก ที่ ๑๒
นายเปี่ยม บุญกลิ้ง ที่ ๑๓
นายสายทอง กาหลย์ทอง ที่ ๑๔
นายสุภาพ นนกระโทก ที่ ๑๕
นางรำไพ วงษ์คำ ที่ ๑๖
นายบุญมา ชัดศรีพรหม ที่ ๑๗

ผู้ฟ้องคดี

/นางเอียง...

นางเอียง คำแก้ว ที่ ๑๘
นางถาวร ทาสี ที่ ๑๙
นางสังเวียน แสงทะตา ที่ ๒๐
นางบุญจันทร์ แสงดาวเรือง ที่ ๒๑
นางสำเภา นิตยา ที่ ๒๒
นางบัวลอย วิลาชัย ที่ ๒๓
นายสายรุ้ง วันดาคุณ ที่ ๒๔
นางสาวศิริอรุณ บุญกลิ่น ที่ ๒๕
นางแดง พันทสามี่ ที่ ๒๖
นายจำนงค์ สารวงษ์ ที่ ๒๗
นางดารณี สารวงษ์ ที่ ๒๘
นายเสวย เข้มเล็ก ที่ ๒๙
นางพิน วงษ์น้อยศรี ที่ ๓๐
นางสาวบุญมี สารวงษ์ ที่ ๓๑
นางคำปุ่น มะลิซ้อน ที่ ๓๒
นางบุญปอด สมยา ที่ ๓๓
นางประครอง กาหลั้ยทอง ที่ ๓๔
นายเพ็ง แสงอาจ ที่ ๓๕
นางสุวิมล พยัคฆา ที่ ๓๖
นายประภาศ พยัคฆา ที่ ๓๗
นายสายหยุด กาหลั้ยทอง ที่ ๓๘
นางสาวสมพร รักษาดี ที่ ๓๙

ระหว่าง

บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด

ผู้ร้องสอด

/อุทสากรรม...

อุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ที่ ๑
 อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ ๒
 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓
 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยแห้ง ที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดี

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย
 (คำร้องอุทธรณ์คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว
 ก่อนการพิพากษา)

คำร้องที่ ๓๑๒ /๒๕๔๗

คำสั่งที่ ๔๘ /๒๕๔๘

นางสาวประวิทย์ บุญทัฬห ที่ ๑
 นางแพงใจ พรหมมา ที่ ๒
 นางพิลาวรรณ วิชาชัย ที่ ๓
 นางหล้า พระศรี ที่ ๔
 นางจำเนียร ครนาศรี ที่ ๕
 นายสงวน คำแก้ว ที่ ๖
 นายจำลอง ฤมาตย์โยธี ที่ ๗
 นายมา แก้วคำภา ที่ ๘
 นายเฉลียว เพาะบุญ ที่ ๙
 นางสีไพร ทิววัน ที่ ๑๐
 นางอ้อด คำเป้า ที่ ๑๑
 นางสาวทองหยุ่น แพงท้าว ที่ ๑๒
 นางบุต อินเพ็ชร ที่ ๑๓
 นายแดง พระฉาย ที่ ๑๔

ผู้ฟ้องคดี

/นายทองใบ...

นายทองใบ กาหลั้ยทอง ที่ ๑๕
 นายบุญเจียง ธงชัย ที่ ๑๖
 นายไพรวรรณ ศรีจันทุม ที่ ๑๗
 นางสาวรัญจวน ทิวาวัน ที่ ๑๘
 นางปัทมาธิตา สารวงษ์ ที่ ๑๙
 นายสมชาย คานนิม ที่ ๒๐
 นายสี ทาสี ที่ ๒๑
 นางมงคล พุฒแก้ว ที่ ๒๒
 นายปัญญา นันทพันธ์ ที่ ๒๓
 นายประสิทธิ์ บุญทัพ ที่ ๒๔
 นายจันทร์ รากพุ่ม ที่ ๒๕
 นายประสิทธิ์ เกียงกุลลา ที่ ๒๖
 นางสาวระเบียบ ชันธมาศ ที่ ๒๗
 นายบุญ วงษ์ลำไย ที่ ๒๘
 นายหมาย พานเงิน ที่ ๒๙
 นายวิชาญ นามคะณา ที่ ๓๐
 นายสังเวียน พรมมา ที่ ๓๑
 นายจำปี จูแจ็ก ที่ ๓๒
 นางรวี หมื่นมี ที่ ๓๓
 นางสาวสายฝน กุหลาบ ที่ ๓๔
 นายวิเชียร พรมมา ที่ ๓๕
 นายสังวาลย์ สารวงษ์ ที่ ๓๖
 นายเสถียร แสงดาวเรือง ที่ ๓๗
 นายสุบิน กำแพงเพชร ที่ ๓๘
 นางสุสีลา ทาสี ที่ ๓๙
 นายสมัย แสงทะตา ที่ ๔๐
 นางมณี นาควุฒิ ที่ ๔๑

นางสาวลี จำปาสด ที่ ๔๒
 นายอวัระ แต่งพลกรัง ที่ ๔๓
 นางสาวชั้นทอง คำหงษา ที่ ๔๔
 นายชั้นชัย คำหงษา ที่ ๔๕
 นางสาวน้ำผึ้ง คำหงษา ที่ ๔๖
 นางบุญมี คำหงษา ที่ ๔๗
 นางสาวนิภา งามขำ ที่ ๔๘
 นายมงคล ศรีสง่า ที่ ๔๙
 นางสาวอุไร ช่างทอง ที่ ๕๐
 นายกนก งามขำ ที่ ๕๑
 นางบานเย็น กองคำ ที่ ๕๒
 นางสมวงษ์ รากพุด ที่ ๕๓
 นายสมานมิตร อุบลเชื้อ ที่ ๕๔
 นายดำดี พูลศรี ที่ ๕๕
 นายณรงค์ สายวงศ์ปัญญา ที่ ๕๖
 นางดวงดาว แสงวิโรจน์ ที่ ๕๗
 นางสาวสุดใจ มัครา ที่ ๕๘
 นายบุญลือ โตจันทิก ที่ ๕๙
 นางบัวผัน ชาติขำนิ ที่ ๖๐
 นางสุภาพร แสงทะตา ที่ ๖๑
 นางอำพร ศรีถา ที่ ๖๒
 นายชนะ ศรีถา ที่ ๖๓
 นายพรทิพย์ ศรีถา ที่ ๖๔
 นางบัววัน เจริญ ที่ ๖๕
 นายสง่า บุญกลิ้ง ที่ ๖๖
 นายหัน ดวงสวัสดิ์ ที่ ๖๗
 นายสมชาย วิลาชัย ที่ ๖๘

นายสังวรณ์ สุริวงษ์ ที่ ๖๙
 นายสนธิ ชัยเดช ที่ ๗๐
 นางบุญงาม น้อยบ้านโง้ง ที่ ๗๑
 นายอำคา สมยา ที่ ๗๒
 นายครรชิต คุยะนา ที่ ๗๓
 นายจรรยา สิงห์ราชู ที่ ๗๔
 นายสมมาต สมยา ที่ ๗๕
 นายสมนึก กล้วยป่า ที่ ๗๖
 นายกิตติพงษ์ ภูธร ที่ ๗๗
 นายสุรินทร์ คำน้อย ที่ ๗๘
 นายสมศรี ภูเลาสิงห์ ที่ ๗๙
 นายอุดม คำจันทร์ ที่ ๘๐
 นายสวัสดิ์ แสงวิโรจน์ ที่ ๘๑
 นายใส เชื้อสาย ที่ ๘๒
 นายประเสริฐ สารีสุข ที่ ๘๓
 นางสาวสำเร็จ มีแสง ที่ ๘๔
 นางสาวคำพันธ์ หมวกนาค ที่ ๘๕
 นายไสว บุญปรี ที่ ๘๖
 นายสมศิริ โพธิพฤษ์ ที่ ๘๗

บริษัท เบตเตอร์ เวิลด์ กรีน จำกัด

ผู้ร้องสอด

อุตสาหกรรมจังหวัดสระบุรี ที่ ๑
 อธิบดีกรมโรงงานอุตสาหกรรม ที่ ๒
 ปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม ที่ ๓
 นายกองค้การบริหารส่วนตำบลห้วยแห้ง ที่ ๔

ผู้ถูกฟ้องคดี

/เรื่อง...

เรื่อง คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย (คำสั่งอุทธรณ์คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพากษา)

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองสำนวนยื่นคำสั่งอุทธรณ์คำสั่ง ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗๕/๒๕๔๖ และคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๓๐/๒๕๔๖ ของศาลปกครองชั้นต้น (ศาลปกครองกลาง)

คดีทั้งสองสำนวนนี้ ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งให้รวมคดีเข้าด้วยกัน โดยให้เรียกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๙ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๗๗๕/๒๕๔๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๓๙ และให้เรียกผู้ฟ้องคดีที่ ๑ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๘๗ ในคดีหมายเลขดำที่ ๑๘๓๐/๒๕๔๖ ว่า ผู้ฟ้องคดีที่ ๔๐ ถึงผู้ฟ้องคดีที่ ๑๒๖ และกำหนดให้ บริษัท เบตเตอร์ เวิร์ล กรีน จำกัด เป็นผู้ร้องสอดในฐานะคู่กรณีฝ่ายที่สาม

ผู้ฟ้องคดีทั้งสองยื่นข้อพิพาทฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๔๐ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตประกอบกิจการโรงงาน ที่ ป.๒๘/๒๕๔๐ โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ตรวจสอบให้รอบคอบ ทำให้ผู้ร้องสอดสามารถประกอบกิจการโรงงานรับฝักรวมวัสดุ ไม่ใช่แล้ว (ขยะ) ที่ไม่มีอันตราย มีกำลังเครื่องจักร ๑๘๖ แรงม้า โดยมีสถานที่ตั้งโรงงานตาม ที่ระบุในใบอนุญาตอยู่ที่เลขที่ ๑๕/๑ หมู่ที่ ๕ ตำบลท่ามะปราง อำเภอแก่งคอย จังหวัด สระบุรี มีเนื้อที่ประกอบกิจการเป็นบ่อฝักรวมขยะ ๒๒๒ ไร่ ๓๔ ตารางวา เป็นหลุมฝักรวม ขยะขนาดหลุมละ ๒ ไร่ ปริมาณขยะ ๒,๐๐๐ ตันต่อปี อันเป็นโรงงานจำพวกที่ ๓ ตาม มาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ซึ่งสถานที่ตั้งโรงงานและ สถานที่ประกอบกิจการโรงงานจะต้องตั้งในทำเลและสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม โดยไม่อาจก่อให้เกิดอันตราย เหตุรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย ตามที่ กำหนดไว้ในมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และข้อ ๔ ของกฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๓๕) ออกตามความในพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ แต่ที่ตั้งโรงงานหรือสถานประกอบกิจการโรงงานจริงของผู้ร้องสอด กลับไปตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ ตำบลห้วยแห้ง อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี คนละสถานที่ กับที่ได้รับใบอนุญาต ส่วนหนังสือยินยอมให้ใช้ที่ดิน ก็มีเหตุอันควรสงสัยว่า

/จะมีการ...

จะมีการปลอมแปลงเอกสาร ทั้งการจัดตั้งโรงงานในลักษณะดังกล่าวต้องจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม แต่ผู้ร้องสอดมิได้จัดทำก่อนขออนุญาต และไม่มีหนังสือยินยอมจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ซึ่งเป็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลห้วยแห้งในฐานะหัวหน้าผู้บริหารท้องถิ่น และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ ก็ละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิได้แก้ไขความเดือดร้อนจากเหตุรำคาญ และไม่ดำเนินการให้ผู้ร้องสอดปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพอย่างเคร่งครัด จนเป็นเหตุให้ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยยี่สิบหกคนและราษฎรที่อยู่อาศัยในบริเวณใกล้เคียงได้รับความเดือดร้อนต้องเจ็บป่วยจากการได้รับมลพิษต่าง ๆ ที่เข้าสู่ร่างกาย ต่อมา เมื่อวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ยังได้อนุญาตให้ผู้ร้องสอดประกอบกิจการฝังกลบวัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่เป็นของเสียอันตราย (ขยะพิษ) จากโรงงานอุตสาหกรรม ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ มีอำนาจหน้าที่ในการกำกับและควบคุมดูแลโรงงานที่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ ได้ออกใบอนุญาตให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต แต่ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๑ กลับละเลยเพิกเฉยไม่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่

ขอให้ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ เพิกถอนใบอนุญาตทุกชนิดของผู้ร้องสอด
๒. ให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๔ เพิกถอนใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของผู้ร้องสอดทุกฉบับ
๓. ให้ผู้ร้องสอดชดเชยค่าเสียหายทั้งหมดให้กับราษฎรที่เดือดร้อน
๔. ให้ผู้ร้องสอดฟื้นฟูสภาพสิ่งแวดล้อมให้กลับดังเดิม และทำการขนย้ายขยะทั้งหมดออกจากบริเวณจังหวัดสระบุรีภายใน ๓ เดือน
๕. ให้หน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องลงโทษพนักงานเจ้าหน้าที่ที่กระทำความผิดตามกฎหมาย

ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา และยื่นคำร้องขอให้สำนวนฉุกเฉินในวันเดียวกัน

/ศาลปกครอง...

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งคำร้องขอให้สอบสวนดูเงินว่า “กรณีนี้เห็นว่ายังไม่ใช้กรณีดูเงิน จึงไม่อนุญาต ส่วนการขอคุ้มครองชั่วคราวจะพิจารณาในชั้นรับคำฟ้อง” ส่วนคำร้องขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษานั้น ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งว่า “รับไว้รวมสำนวน สั่งในชั้นรับคำฟ้อง”

ต่อมา เมื่อวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ ผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอให้สอบสวนดูเงินอีกครั้ง ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งว่า “นัดไต่สวนวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ เวลา ๑๕.๓๐ นาฬิกา”

ศาลปกครองชั้นต้นได้พิจารณาคำขอให้ศาลมีคำสั่งเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษาว่า ที่ผ่านมาเจ้าหน้าที่ของรัฐตรวจพบปริมาณโลหะหนักค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับเกณฑ์มาตรฐาน แม้ผู้ร้องสอดได้แก้ไขปัญหาตามข้อแนะนำแนวทางและมาตรฐานของคณะทำงานเฉพาะกิจแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและจังหวัดสระบุรีแล้วก็ตาม แต่ปัญหาน้ำเสียและกลิ่นก็ยังมีได้ขจัดให้หมดสิ้นไป กรณียังไม่มีหลักประกันว่ากากอุตสาหกรรมที่นำไปฝังกลบแต่ละครั้งจะปราศจากผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและประชาชนจริงหรือไม่ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงผลเสียที่อาจเกิดขึ้นจากการนำกากอุตสาหกรรมเข้าไปฝังกลบอีก จึงเห็นควรกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ ตามคำสั่งกระทรวงอุตสาหกรรมที่ ๓๕๗/๒๕๔๖ เรื่อง มอบหมายให้ข้าราชการกรมโรงงานอุตสาหกรรมมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ลงวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๔๖ ออกคำสั่งตามมาตรา ๓๗ แห่งพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ศาลมีคำสั่งให้ผู้ร้องสอดระงับการนำกากอุตสาหกรรมเข้ามาฝังกลบในพื้นที่ เว้นแต่กากอุตสาหกรรมที่ไม่ก่อให้เกิดอันตรายความเสียหายหรือความเดือดร้อนแก่บุคคลหรือทรัพย์สินที่อยู่ใกล้เคียง

ผู้ฟ้องคดีทั้งหนึ่งร้อยยี่สิบหกคนยื่นคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของศาลปกครองชั้นต้นเกี่ยวกับวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา โดยขอให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ออกคำสั่งให้ผู้ร้องสอดระงับการนำกากอุตสาหกรรมทุกชนิดเข้ามาฝังกลบในพื้นที่จนกว่าศาลจะมีคำพิพากษา และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร้องสอดแจ้งรายละเอียดกากอุตสาหกรรมที่ผู้ร้องสอดได้นำไปฝังกลบตั้งแต่เริ่มแรก อาทิ จำนวน ชนิด และรายชื่อโรงงานที่มา

/ใช้บริการ...

ใช้บริการทั้งหมดย้อนหลังห้าปี และให้แสดงผลการวิเคราะห์น้ำเสียย้อนหลังไปทุกปีเช่นกัน ตามเงื่อนไขข้อ ๑.๕ และข้อ ๑.๖ ของใบอนุญาต และให้ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๓ และผู้ร้องสอดร่วมกันพิสูจน์บ่อฝังกลบที่ ๑ และที่ ๒ เพื่อหาค่าโลหะหนักตามที่ได้ตกลงไว้ โดยมีการรับรองและรับประกันว่ากากอุตสาหกรรมทั้งหมดเป็นกากของเสียชนิดใด ก่อให้เกิดอันตรายหรือไม่ประการใด

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาคำร้องอุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีดังกล่าวแล้วเห็นว่า อุทธรณ์ของผู้ฟ้องคดีเป็นการโต้แย้งเนื้อหาคำสั่งศาล กรณีถือว่าเป็นผู้มีส่วนได้เสียและสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งตามข้อ ๗๖ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ทั้งไม่มีข้อบกพร่องเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ อันเป็นคำร้องอุทธรณ์ที่สมบูรณ์ครบถ้วน จึงมีคำสั่งรับคำร้องอุทธรณ์

ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่พิเคราะห์แล้วเห็นว่า มาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ บัญญัติว่า ในกรณีที่ศาลปกครองเห็นสมควรกำหนดมาตรการหรือวิธีการใดๆ เพื่อบรรเทาทุกข์ให้แก่คู่กรณีที่เกี่ยวข้องเป็นการชั่วคราวก่อนการพิพากษาคดี ไม่ว่าจะมีการร้องขอจากบุคคลดังกล่าวหรือไม่ ให้ศาลปกครองมีอำนาจกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวและออกคำสั่งไปยังหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐที่เกี่ยวข้องให้ปฏิบัติได้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดโดยระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด การกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการดังกล่าว ให้คำนึงถึงความรับผิดชอบของหน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐและปัญหาอุปสรรคที่อาจเกิดขึ้นแก่การบริหารงานของรัฐประกอบด้วย และข้อ ๗๗ แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ กำหนดให้นำความในลักษณะ ๑ ของภาค ๔ แห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาใช้บังคับโดยอนุโลมเท่าที่สภาพของเรื่องจะเปิดช่องให้กระทำได้ และโดยไม่ขัดต่อระเบียบนี้และหลักกฎหมายทั่วไปว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง

การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งเกี่ยวกับคำร้องขอไต่สวนฉุกเฉิน ลงวันที่ ๑๒ ธันวาคม ๒๕๔๖ ว่า กรณีนี้เห็นว่ายังไม่ใช้กรณีฉุกเฉิน จึงไม่อนุญาต โดยมีได้สั่งยกคำขอวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพาทคดีของผู้ฟ้องคดี คำขอวิธีการชั่วคราว ก่อนการพิพาทคดีของผู้ฟ้องคดีจึงยังคงมีอยู่ มิได้ตกไป ศาลปกครองชั้นต้น ชอบที่จะดำเนินการส่งสำเนาคำขอให้คู่กรณีทำคำชี้แจงและแสดงพยานหลักฐาน ก่อนนัดไต่สวนเพื่อมีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอดังกล่าว ตามข้อ ๗๑ วรรคหนึ่ง แห่งระเบียบของที่ ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ อย่างไรก็ตาม เมื่อผู้ฟ้องคดียื่นคำร้องขอไต่สวนฉุกเฉิน ลงวันที่ ๓ มีนาคม ๒๕๔๗ อีกครั้งหนึ่ง และศาลปกครองชั้นต้นได้ไต่สวนฉุกเฉินในวันเดียวกันแล้วมีคำสั่งว่ายังไม่ใช้ กรณีฉุกเฉิน โดยในวันดังกล่าวศาลปกครองชั้นต้นได้ไต่สวนพยานหลักฐานและมีคำสั่งให้ แจ้งคู่กรณีทุกฝ่ายทราบแล้ว ต่อมา เมื่อวันที่ ๑๑ มีนาคม ๒๕๔๗ ศาลปกครองชั้นต้น ได้ไต่สวนคู่กรณีทุกฝ่ายเพื่อประกอบคำขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพาท และ มีคำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพาทเมื่อวันที่ ๑๖ เมษายน ๒๕๔๗ ที่ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาและมีคำสั่งคำขอคุ้มครองชั่วคราวก่อนการพิพาท เป็น การดำเนินการระบวนพิจารณาที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยต่อไปว่า การที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งรับ คำร้องอุทธรณ์คำสั่งกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพาทของผู้ฟ้องคดีนั้น เป็นคำสั่ง ที่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ เมื่อพิจารณาข้อ ๗๖ วรรคสาม แห่งระเบียบของ ที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ที่กำหนดให้ การอุทธรณ์คำสั่งกำหนดมาตรการหรือวิธีการคุ้มครองเพื่อบรรเทาทุกข์ชั่วคราว ก่อนการพิพาท หรือวิธีการเพื่อคุ้มครองประโยชน์ของผู้ขอในระหว่างการพิจารณาหรือ เพื่อบังคับตามคำพิพากษา ผู้มีส่วนได้เสียมีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าวต่อศาลปกครองสูงสุด จึงมีประเด็นที่จะต้องพิจารณาว่า ผู้ฟ้องคดีเป็นผู้มีส่วนได้เสียที่มีสิทธิอุทธรณ์คำสั่งเกี่ยวกับ วิธีการชั่วคราวก่อนการพิพาทในคดีนี้หรือไม่ เห็นว่า คำว่า ผู้มีส่วนได้เสีย ตามข้อ ๗๖ วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณา คดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๓ ย่อมหมายถึงผู้ถูกฟ้องคดีหรือบุคคลภายนอกผู้ได้รับความเดือดร้อน

/หรือเสียหาย...

หรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้ หรือได้รับผลกระทบอันเนื่องมาจากคำสั่งที่ศาลกำหนดวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา ผู้ฟ้องคดี ซึ่งเป็นผู้ขอให้ศาลกำหนดมาตรการหรือวิธีการชั่วคราวก่อนการพิพากษา จึงมิใช่ผู้มีส่วนได้เสีย ตามความหมายของข้อ ๗๖ วรรคสาม แห่งระเบียบดังกล่าว ที่ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่ง ให้รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่ง ศาลปกครองสูงสุดไม่เห็นพ้องด้วย

จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องอุทธรณ์คำสั่งของผู้ฟ้องคดี

นายเจริญ หัตถกรรม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

นายเฉลิมชัย วสินนท์
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

พลเอก นิยม ศันสนาคม
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายพีระพล เซวาน์ศิริ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายดำริ วัฒนสิงหะ
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

/มีบันทึกที่ประธานศาลปกครองสูงสุด
กรณีตุลาการศาลปกครองมีเหตุจำเป็น
ไม่สามารถลงลายมือชื่อได้

วันที่อ่าน : ๓๑ มีนาคม ๒๕๔๘

ธนวรรณ : ผู้พิมพ์

คุณนิพนธ์ : ผู้ตรวจ